

شرحی بر دل نوشته یکی از مربیان پایه فوتبال اردبیل

فوتبال در سطح کشور با حاشیه‌های فراوان همراه است. هر روز در یک گوشه‌ای از کشور، فوتبال مسئله‌ساز می‌شود. با توجه به گستردگی این رشته، تعداد علاقه‌مندان، مسابقات برگزار شده و جذابیت‌ها و واکنش‌های آن، بروز برخی حاشیه‌ها و نابسامانی‌ها امری طبیعی است. برخورد به موقع و قاطع با حاشیه‌ها و عوامل نابسامانی‌ها مهم و قابل توجه می‌باشد. اگر با کسانی که بر خلاف جریان آب شنا می‌کنند قاطعانه برخورد نشود و از بروز رفتارهای مغرضانه و هدفدار ممانعت نگردد جمع کردن حاشیه‌ها و امیدواری برای بهبود اوضاع غیرممکن می‌شود.

آن‌هایی که برای ماندن در صحنه فوتبال علاقه‌مند هستند و از هر وسیله و ترفندی برای ادامه حضورشان استفاده می‌کنند و می‌خواهند سلیقه‌ها و امیال خود را در آن اعمال بکنند افزودن بر حاشیه‌ها و سوء تفاهمات و اختلافات بین اهالی فوتبال را در دستور کار قرار می‌دهند. این قبیل افراد در عین حال که خود را دلسوز فوتبال نشان می‌دهند اما در عمل برای این رشته پرترفدار دشمنی بیش نیستند. آن‌ها فقط خود و اطرافیان‌شان را می‌خواهند و از عمق دل کاری به موفقیت و سربلندی فوتبال ندارند.

باید در ورزش و فوتبال ترسید از کسانی که با اقدامات‌شان ابهام آفرینی می‌کنند، به طرق مختلف در گسترده شدن بداخلاقی‌ها تلاش می‌کنند، حیات خود را در ایجاد اختلاف و فاصله بین جوانان و پیشکسوتان جستجو می‌کنند، دشمن همدلی و انسجام و اتحاد هستند و در نهایت با مظلوم‌نمایی و اشک تمساح آشکارا به فوتبال ضربه می‌زنند و تخم نفاق و اختلاف و عدم موفقیت را در مزرعه آن کاشت می‌کنند.

دل‌نویسته یکی از مربیان پایه استان در فضای مجازی علتی برای سیاه کردن این صفحه بود. صحبت از فوتبال ناپاک و رایزنی‌ها برای ناکام گذاشتن دیگران و حرکت بر روی جاده بداخلاقی‌ها و تلاش برای عدم موفقیت مجموعه‌ای با توسل به مسایل حاشیه‌ای و خارج از مستطیل سبز، دل هر علاقه‌مند و دوستدار فوتبال پاک را آزار می‌دهد.

اگر یک مربی پایه در فوتبال اردبیل که نه قدرتی دارد و نه تشکیلات

منظم و درست باشگاهی از فساد و ناپاکی‌ها بنالد باید به حال مناطقی گریست که فوتبالشان موقعیتی دارند و جلال و جبروتی.

عمق فاجعه این اعتراض موقعی بیشتر نمایان می‌شود که تعداد تیم‌ها، نحوه برگزاری رقابت‌ها، نتایج به دست آمده و سرنوشت اول و انتهای آن مورد توجه قرار بگیرد.

رقابت‌های قهرمانی فوتبال نوجوانان استان با حضور ۶ تیم آغاز می‌شود. برخلاف معمول و قواعد و قوانین حاکم بر رقابت‌های لیگ قرار بر این می‌شود که رقابت‌ها تک بازی انجام شود. در دومین هفته یک تیم اعلام کناره گیری می‌کند و دو تیم نیز در یک بازی قادر به مسابقه نمی‌شوند. ۳ تیم در جدول باقی می‌مانند که باید سرنوشت تیم‌های اول تا سوم را مشخص بکنند. حالا در یک فوتبال زوال در رفته‌ای با این شرح شرم‌آور وقتی صحبت از فساد و نامردی و فوتبال ناپاک می‌شود حرفی برای گفتن باقی نمی‌ماند.

قهرمانی و کسب مقام در یک دوره از رقابت‌ها وقتی شیرین و دلچسب می‌شود که تیم‌ها چندین ماه در کوران رقابت‌ها باشند، دیدارهای رفت و برگشت را انجام بدهند و با ارائه بازی‌های زیبا و حساس شدن رقابت‌ها تعداد بیشتری از تماشاگران را به ورزشگاه‌ها جذب کنند.

مسابقاتی که با ۶ تیم آغاز و با ۳ تیم به پایان می‌رسد نمی‌تواند چنگی به دل بزند و از قهرمانی و موفقیت و شادی و سرور حرف بزند. رقابت‌های نوجوانان استان با ۶ تیم آراز اسپورت مشگین‌شهر، علم و ورزش مشگین‌شهر، نام‌آوران اردبیل، شهرداری اردبیل، صبای اردبیل و نیکان اردبیل آغاز می‌شود. می‌گویند درحالی‌که رقابت‌ها تک بازی انجام می‌شده نام‌آوران در دو بازی و دو تیم مشگین‌شهر هر کدام در یک بازی حاضر نشده‌اند. براساس دلنوشته یکی از مربیان در روز آخر نتایج ۳ تیم پایین جدول حذف و ۳ تیم بالای جدول که هم امتیاز بودند با تفاضل گل قهرمان، نایب قهرمان و مقام سوم رقابت‌ها معرفی می‌شوند.

برگزاری یک دوره رقابت با روش انجام‌شده و سبک و سیاقی که اشاره شد چه نفعی می‌تواند به فوتبال ما داشته باشد و چه نقشی می‌تواند در توسعه فوتبال ما بازی بکند؟

نگاهی به اسامی تیم‌های شرکت‌کننده، وضعیت نامطلوب فوتبال پایه در استان را نشان می‌دهد. ۶ تیم از ۲ شهرستان. چرا تیم‌های مناطق دیگر از رقابت‌ها استقبال نمی‌کنند؟ چه کس و یا کسانی باید به پای درد

دل تلاشگران عرصه فوتبال پایه استان بنشینند و در جهت رفع مشکلات و نیازهای آنها اقدام نمایند؟

وقتی فوتبال منطقه‌ای مسابقات منظم، مرتب و پرشوری در سطوح پایه نداشته باشد به آینده فوتبال آن نباید امیدوار شد. حیات و بزرگی و موفقیت فوتبال در آینده بستگی به چگونگی فعالیت در رده‌های پایه دارد و وقتی در استان‌مان در پایان رقابت‌های نوجوانان از 6 تیم 3 تیم به ایستگاه پایانی می‌رسند کافی است که از این مجمل حدیث مفصل را دید و مطالعه کرد.

رقابت‌های منطقه‌ای

تیمی که به مقام قهرمانی استان دست یافته است آیا توان مقابله با دیگر نمایندگان استان‌ها در رقابت‌های منطقه‌ای را خواهد داشت؟ حساب دو دوتا چهارتا است. منطق حکم می‌کند که از چنین تیم‌هایی که با حداقلها می‌سازند و می‌سوزند نباید انتظار شوق‌القدر داشت و چنین است که در سال‌های اخیر کم‌تر تیم‌های پایه نماینده استان در رقابت‌های منطقه‌ای به موفقیت دست یافته‌اند. البته عدم موفقیت‌ها هیچ جای گلایه باقی نمی‌گذارد چراکه بیشتر از آنچه که سرمایه‌گذاری کرده‌ایم نباید انتظار برداشت داشته باشیم.

دردهای فوتبال موقعی بهبود پیدا می‌کند که دست‌اندرکاران امر از بزرگنمایی‌ها بپرهیزند و واقعیت‌ها را با مردم درمیان بگذارند. مربی که نمی‌تواند هزینه یک دوره از رقابت‌ها را تأمین کند چه گناهی را مرتکب شده است که باید شرم‌منده شاگردانش باشد، گناه کسانی که در سرما و گرما به عشق فوتبال زندگی می‌کنند و زحمت می‌کشند چیست که باید برای تیمداری و سرپا نگه‌داشتن مجموعه‌اش در چند جبهه بجنگند و آبرو را در کف دست بگذارند و به خاطر فوتبال حراج بکنند.

همین وضعیت رقابت‌های نوجوانان کافی است که زنگ خطر را برای مسئولین به صدا درآورد و آنها را وادار به عکس‌العمل بکند. مسئولین شهرهای اردبیل و مشگین شهر باید برای ریشه‌یابی علل حضور و انصراف تیم‌ها و ادعای یکی از مربیان قدم پیش بگذارند و صادقانه زحمتکشان عرصه تیم‌های پایه را حمایت و مساعدت نمایند.

و در نهایت باید اشاره شود که ادعاهای یک مربی در دل‌نوشته‌اش باید مورد توجه هیئت فوتبال استان و کمیته انضباطی‌اش قرار گیرد. ادعای انجام یافته در ارتباط با تشویق برای عدم حضور و رایزنی برای به زیر کشیدن یک تیم و کمک به صعود تیم دیگر موردی نیست که بی‌تفاوت

از کنار آن عبور شود. ورود قاطعانه کمیته انضباطی و رسیدگی به موضوع و اعلام نتیجه بررسی می‌تواند در آینده از بروز چنین اتفاقاتی جلوگیری نماید.